

lingerne udfris hurtigt af deres lidelser, når de bliver slagtet i løbet af 21 dage.

For hvalernes vedkommende forholder det sig omvendt: De lever et frit liv, indtil de på et tidspunkt bliver skudt og slået ihjel på ganske kort tid.

Kl. 19.10

Jeg vil foreslå, at Danmark erkender sin status som hvalfangstnation og gennemfører bæredygtighedsprincippet fuldt ud, også når det gælder hvalfangst. Jeg vil også foreslå, at Danmark medvirker til tælling af store hvaler i Nordatlanten, at Danmark medvirker til udvikling af hurtige og humane drabsmetoder, og at Danmark medvirker aktivt i forskningen i hvalers adfærd og velfærd. Danmark ville på den måde sammen med Grønland og Færøerne kunne imødegå den kritik, der hvert år rejses i Den Internationale Hvalfangstkommission.

Et af sommerens hotteste emner blev dog forslaget om at fratage de danske statsborgere, de etniske grønlandere, som ikke talte tilstrækkelig perfekt dansk, deres ret til kontanthjælp i Danmark. Det fik en professor i Århus til at konkludere, at så måtte bl.a. nordjyder og bornholmere også underkastes en sprogtest for at måle deres evner udi det rigsdanske.

Problemet er manglende integration, ikke kun af grønlanderne, men som debatten i dag tydeligt har vist, drejer hele spørgsmålet sig om holdningen til indvandrere og deres placering og rolle i det danske samfund. Jeg vil foreslå, at Folketinget og regeringen formulerer en ambition om at blive verdens bedste land til integration.

I samme forbindelse skal jeg selvfølgelig erklære mig fuldstændig enig i statsministerens udsagn om, at de svageste skal behandles godt og have den nødvendige hjælp. Derfor skal jeg gøre opmærksom på, at den udmærkede ordning under satspuljemidlerne, hvor de grønlandske huse i Danmark fik en bevilling på 2 mio. kr. årligt, udløber i år. Målgruppen for de særlige projekter, som blev iværksat under satspuljeordningen, er de udsatte grupper af grønlandere, som har sociale og psykiske problemer, ofte blandet med misbrug, og projekterne har til hovedformål at styrke disse gruppers integration i det danske samfund.

Det samme gør sig gældende for projektet »Herfra og Videre« på Christiania, som gennem de sidste 20 år har taget sig af grønlandere, misbrugsproblemer i fristaden og kriminalitetstruede børn og unge på Christiania. Projektet er tru-

et af lukning på grund af manglende bevillinger. Hidtil har det været staten, der har finansieret projektet, men Københavns Kommune, som skulle overtage projektet i det nye år, har hidtil ikke kunnet finde de nødvendige midler. De projekter, som har haft stor positiv effekt, bør sikres overlevelse.

I den lettere ende af dansk grønlandspolitik krævede et folketingsmedlem i sidste måned de danske stednavne i Grønland tilbage, formodentlig fordi det er for besværligt at udtale de grønlandske stednavne. Jeg skal foreslå, at bemeldte folketingsmedlem sætter sig ind i de historiske fakta og bl.a. lærer, at danskerne og europæerne begyndte at navngive steder i Grønland, uanset at de var navngivet af grønlanderne selv, lang tid før europæerne kom til landet.

Det var også helt ude af proportioner, da en række medlemmer af Folketinget straks krævede Rigsrevisionen sat ind over for hjemmestyret på grund af konstateret uhjemlet forbrug af repræsentationsmidler. Dels er kravet jo, i forhold til hvad man ellers oplever af uregelmæssigheder her til lands, stærkt overdrevet, fordi vi har vore egne institutioner, der udmærket varetager disse opgaver, men vigtigst er det, at realiseringen af kravet ville være et brud på et af de helt fundamentale elementer i hjemmestyreordningen, nemlig at det er de folkevalgte organer i Grønland, der suverænt har ansvaret for og forvalter den grønlandske økonomi.

Efter mere end 10 års arbejde arrangerede Den Grønlandske Retsvæsenkommission i august i år en stor konference i Nuuk, hvor bl.a. den danske justitsminister deltog. Justitsministeren modtog efter konferencen en symbolsk gave i form af en grønlandsk tromme – den grønlandske tromme, som symboliserer fredelig konfliktløsning.

Kl. 19.15

Jeg har ladet mig fortælle, at justitsministeren siden har øvet sig i at spille på tromme, men stadig mangler at få lært lidt, nemlig den del af trommesangen, der handler om at ryste den bageste del af legemet til trommens rytme. Jeg er sikker på, at det vil gå hurtigt med at få det lært. Nu er det jo sådan, at har man fået den bageste del med, ja, så kan man bevæge sig, og derfor vil jeg foreslå, at justitsministeren straks går i gang med at få indhentet det meget store efterslæb, man efterhånden har fået opbygget i det grønlandske retsvæsen.

En ting kunne man dog samles om over sommeren, nemlig sagen om Hans Ø, den lille is-